

TOTI-LISTI

LETO V.

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO

ŠTEV. 16

SODOBNA BASEN

Nekje v goščavi njega dni
živali so se zbrale,
da sodbi o pripadnosti
bi tam prisostvovala.

Levinja namreč nekaj dni
bilá je v past ujeta,
medtem mladiča vzela ji
hijena je preklela.

Levinja pa rešila se
pasti je in skočila
koj do hijene, naj bi ji
mladiča spet vrnila.

Hijena pa o tem prav nič
ni slišati hotela,
rekoč, da si mladiča je
za doživljenjsko vzela.

Nastal je spor in vsa ta stvar
prišla je pred sodnika,
ki bil navaden osel je,
(kot kaže naša slika).

In ta sodnik — oslovski pač,
prav po oslovsko meni:
»Otroček tale za vse dni
ostal bo pri hijeni!

Hijena« — osel je dejal,
»žival je prav pohlevna.
Levinja pa je kar se da
ponosna in zahtevna.

Levinja oslom nam ni všeč
in vsi nazori njeni,
zato po našem naj mladič
ostane pri hijeni.«

In glej, živali vse okrog
se uprle se zverinstvu:
»Kako naj sodi osel tak
o svetem materinstvu!«

Zagnale hud so vrišč in hrup
nad to sramotno zgodbo,
soglasno so preklicale
oslovsko to razsodbo.

Z levinjo je mladič odšel
veselo v kraj domači.
Razsodbe končne pa seve
nihče ne predružači.

Moralni nauk te pesmice
ne bo nikoli škodil:
o materinskih čustvih pač
ne bo nam osel sodil!

... Poročila:

RIM: Italijanska vlada pripravlja uredbo o obdavčenju dohodkov iz delovnega razmerja otrok in o obveznih otroških vzorčnih sejnih v južni Italiji. Uredba bo odpravila dosedanje izkoriščanje veleposestnikov po otroški delovni sili. — Te dni bo v Rimu slavnostna otvoritev spomenika nacionalnega ponaša, katerega sliko je pri nas prinesel Toti list na naslovni strani prejšnje številke. — »Združenje starih fašistov« je sklenilo na zadnji seji, da se preimenuje v »Združenje spomnopoliscev Italije«.

PARIZ: Vlada je zaskrbljena zaradi položaja, ki je nastal po govoru predsednika vlade, ko je pozval po radiu gospodinjice, da naj se same borijo proti visokim cenam. Ker je predsednikova kuharica že podala ostavko, pričakujejo politični krogi, da bo predsednik prejel doma nezaupnico.

DUNAJ: Sovjetska tihotapska obrtna zbornica je odbila Zvezi avstrijskih tihotapcev prošnjo za obrtno dovoljenje, ker je zato kompetentna samo »Uprava sovjetskega monopola« v Moskvi.

MORAVSKA OSTRAVA: Mestne oblasti so sporočile gladovnim demonstrantom, da si lahko nabavijo »Kruha« v vseh knjigarnah v neomejenih količinah.

Med zabavno glasbo poslušajte objave:

Melodija: Striček Sam, pošlji mi pomoč... Sovjetsko-albanska mešana družba Import-Export išče nujno več kvalificiranih črkoslikarjev za pisanje napisov »Made in Albanija« na zabojih s strateškim materialom iz Italije.

Melodija: Plebiscit, plebiscit, velik naš je apetit. Inicijativni odbor za izvedbo plebiscita v Trstu poziva vse mrlične Italijane, da se zglasijo v odborovi pisarni zaradi registracije.

Melodija: Treba ni, treba ni, nas volilce plavčati... Razne ostanke demokracije odlične kakovosti prodaja po izredno konkurenčnih cenah trdka Eisenhower & Co. Pohitite z nakupom pred volitvami, dokler je še zaloga...

VRAZJA SREČA

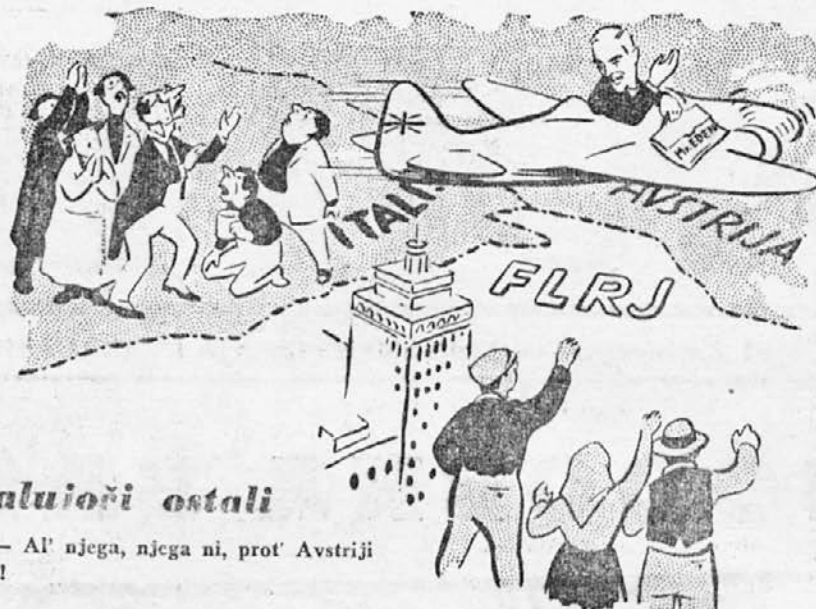
(Dvogovor dveh Francozov)

— Ti, slišal sem, da se bo v kratkem vrnil domov Maurice Thorez.

— Kako dolgo pa je bil v Sovjetski zvezi na zdravljenju?

— Polni dve leti!

— Torej je imel res vrazjo srečo, da je ozdravel...?!

Žaluzi ostali

— Al' njega, njega ni, prot' Avstriji leti!

NAJVEČJI FILOZOF VSEH ČASOV

(Ob izidu »Sovjetskega filozofskega slovarja«)

Kaj so proti Njemu stari filozofi!
Te odpraviš v eni sami strofi!
Sokrat, Platon, Smith,
naj gredo se vsi soliti!
Naš največji filozof — Stalin,
njemu gre najvišji čin!
Spriči njega je Descartes ubog,
saj ne sega mu do nog.
In Spinoza?
Groza! Se do popka mu ne seže,
saj še Kant ob Njem slabo se odreže!
Kaj pa filozofski spisi Hegla?
Spriči Njega — prava filozofska megla!
In kako je z Leninom v tej knjigi?
Jasno, da podlegel je intrigi.
Stalin je največji modrec. Pika!
Marx in Engels — zastarela učnika.
Filozof največji je — Stalin!
General filozofije — najnovejši čin!

POPOLNI REZULTAT

V Albaniji so imeli to nedeljo volitve. Kakor sporoča Radio Tirana (da, tudi kaj takega imajo tam!) je volilo 99.83% vseh volivcev za vlado Enverja Hodže.

Če bi upoštevali še vse tiste, ki jim je uspelo pobegniti čez jugoslovansko mejo, pa bi ta odstotek gotovo narastal na okrog 105 odstotkov.

NEPREMIŠLJENOST

Mali Pišta je dobil od tete, ki je zaposlena v hotelu za tuje strokovnjake, za god kilo kruha. Ves srečen je stisnil hlebec pod pazduho in jo hotel ucveti domov. Pa se je teta zadržala za njim:

»Pod suknjič ga skrij, teppec! Ali hočeš spraviti starše v arest zaradi kopičenja zaloga hrane!«

SPOMINI

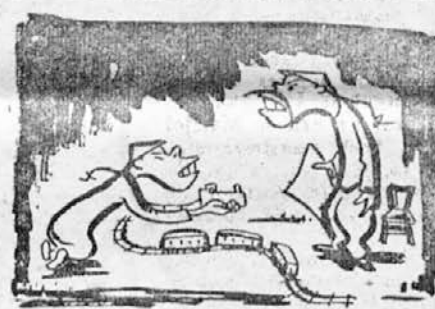
Star češki antifašist iz Zlína pripoveduje tovarišem:

»... Sicer je res, da so nas tudi v Dachau pretepal, ampak svoj obrok kruha smo le dobili vsak dan!«

PRAŠKI KOMENTAR

»Ali si slišal, da so ženske v nekaterih industrijskih predelih priredile pred trgovinami z živili gladovne demonstracije?«
»No, potem jaz že pet let demonstriram dan za dnem!«

V
P
r
a
š
a
n
j
e

— Očka, pa bo zares moja, ko bodo končana pogajanja v Panmundžomu?

NEPOTREBNO

»Tavarišč državljani, kupite humoristični list!«
»Ga ne rabim! Sem stalno naročen na Pravdo!«

MODROVANJE

»Vsi govorijo, da pride eden iz Anglije k nam, nobeden pa mi le ne ve povedati, kdo bo to!«

IESENSKA MODA

Sovjetsko mirovno oblačilo. Nosi se čez uniformo. Pištola M-39.

Praška novost. Obлека »Za vsak slučaj« — za ministre. Po nekaj tednih se nosi brez suknjiča. Kravata zelo zategnjena (sovjetski proizvod).

Kolonialna moda. Zadaž perzijski vzorec.

Rimska moda. Se zmeraj stara. Sprinterice, naramnice raztegljive, hlače nepremočljive.

— Jesasmarija — libste, pešte frau Kliček, azo homs šo tes najeste kert?

— Umgočvūln, povejte no, frau Muršec, kaj se je te zgodilo?

— Oba frogs mi jo net! Jaz sem še ganz durhund-durh dešperat, iberhaupt sploh ne morem več govoriti! Glih tak je, ko da bi me ganc bek vzelo. Azo jaz sem že ganc hin od tote večne aufregunge, majnazöl. Tega jaz ganc ajnfah ne bom več durhaltala, tes zogi in! Azo zo bos!

— Na azo, te pa ausi damit! Kaj te je los? Krucinal, znate vi enemi na jetra štaj-gat!

— Azo — denks ina! — Oba homs šo virkli net kert? Pa saj je blo v cajtungah...

— Jo, in di cajtung! Tam pa berem samo glih ker so vmrli, pa di kajratet hom, pa ker so pamže dobli...

— Na jo, saj je blo tam nadrukano, da nam bojo di mutergoc Marijo bek vzeli...

— Jesaskristas — jesaskristas — bos zi net zogni? Marijo, pa bek vzeli! O du hajligahimi, najprej so den libn hergot iz šole vun nagali, zaj pa nah še Marijo! Na zo bos! Jesasjesasjesas!

— Jo, jo, homs kšribn, da jo bojo drugam postavli, da ne bi več na dežji cugrund šla.

— Bizo — bos — na dežji? Te is jo šo lang tot? Kak bi te na dežju cugrund šla?

— Oba na — na tisto Marijo mislijo, na hauptplaci, pa tiste svetnike okoli. Homs ksokt, da je kulturni spomenik, jo is ja genau so drin kštandn! In zaj jo pa bojo bek štelali, denks ina!

— A tecece! Azo te Marija nam čejo bek vzeti! Na zo bos! Pa kak se uplejo! Pa iberhaupt... na ja... kje pa te bojo nah naši laus-pubeci sedeli no se plazli, če bo drgoč tombola...?

ODVETNIŠKA

Tej „Tali“ bi lahko dali tudi naslov „Máulo je“.
Vzeta je namreč iz predvojnega Totega lista.

Odvetnikov pes obgrize kmetiča.

— Tožit pojdi! — svetujejo vsi kmetu. — Boš lahko dobil veliko odškodnino.

Po razpravi.

— No, koliko si dobil? — vprašujejo radovedni sosede.

— Vraga dobil! Advokat je dokazal pred sodnikom, da sem pravzaprav jaz ugriznil njegovega psa!

PRAVICA JE ZMAGALA!

Ta sestavek pa nam je poslal neznani dopisnik. Sumimo, da je najbrže tudi — predvojnega izvora!

Tine je tožil »Toti list«. Baje zaradi razžaljenja časti! Dve uri po razpravi je od svojega odličnega advokata prejel brzojavko:

— Pravica je zmagala!

Tine mu je takoj odgovoril:

— Vložite priziv!

Dobro... slabo... dobro... slabo...

To je bilo v nekem trgovskem podjetju. Nekem, sem dejal — zelo verjetno — je bilo namreč več. Bilo pa je tako:

Srečal sem nekega lepega dne direktorja.

— Kako gre kupčija?

— Tako pač, slabo! Nakupil sem ogromno blaga!

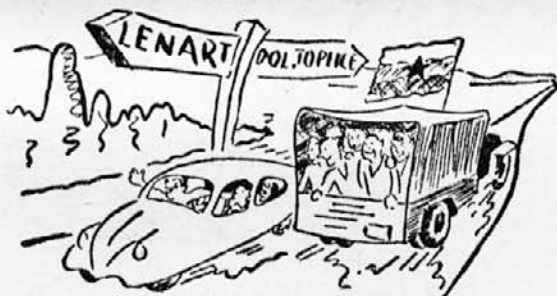
— No, to je prej dobro kot slabo!

— Hja, pa spet ni tako dobro; tega blaga namreč ljudje niso hoteli kupovati, ker smo postavili previsoke cene.

— Oj, to pa je slabo!

— Tako slabo pa zopet ni, kajti to blago smo dali na spisek nekurantnega blaga in dobili zanj subvencijo!

Srojsvena proslava

»Kam pa, tovariši, odkod?«

»Mi peljemo se na proslavo.«

»Potem izbrali niste pravo pot!

Obrniti bo treba glavo.

Če mislite v Toplice priti, narobe treba bo voziti.«

»Saj je vseeno, kam in kod,

proslavljali bomo pač tod!

Naj Lenart bo ali Toplice,

kdo menil bi se za kaprice.

Nas smer pogrešna nič ne gane,

mi smo skupina mariborske

»Hrane!«

IZNAJDLJIVOST

Gruča gasilcev se ob neki prireditvi gnete ob stojnici:

— Tovarišica, dva metra salame za naš kolektiv!

— Dva metra? Nareza-ne?

— Ne, ne! Kožo bomo uporabili namesto cevi, ki jih ne moremo nikjer dobiti!

Vi denarja

Ulica z gostilno prvega v mesecu.

dobro... slabo

— Ej, vraga, to pa je dobro!

— No, tako dobro pa le ni! Vse blago je nato za bagatelo kupilo drugo trgovsko podjetje in ga nato krasno prodajalo.

— Ti smola ti! To pa je zopet slabo!

— Pa le ni tako slabo! Blago smo namreč potem zopet odkupili mi in ga prodajali sami.

— Torej je le dobro, saj sem dejal!

— Ne bi dejal, da je to tako dobro, kajti prišli so nam na sled in sedaj zahtevajo od nas subvencijo nazaj...

— Hm, vendar dobro, potemtakem...

Tedaj pa se je direktor razhudil:

— Kako dobro, če bom moral vrniti denar?! S čim pa bomo izplačali našim ljudem dobiček?! To je slabo!...

— Nasprotno, prav dobro je! Saj si teh dobičkov niste prislužili, temveč prislepili! In to je slabo...

— Kako neki slabo! Če nam ne bi prišli na sled, bi bilo pa le dobro...

Danes je prišel k nam stric Franček in je bilo kot vsakokrat zelo zabavno. S teto Ivanko se ne moreta, očka pravi: na li-niji verskih čustev. Tokrat je dražil teto Ivanko zaradi tiste zakupne gostilne v Dogošah, kjer imajo v gostilniški sobi na najbolj vidnem mestu obešen velik križ, ki pa zakupnici le ni mogel pregnati vseh vplivov peklenskega skušnjavca, saj drugače ne bi neupravičeno dvigala cene vinu in sadjevcu za 5 din, žganju pa kar za 26 dinarjev pri litru. Teta Ivanka pa mu je zabrusila, da je čisto prav, če je tako naredila, naj tisti, ki hočejo piti, tudi plačajo. Stric Franček je nato dejal, da je zakupnica kot pobožna ženska gotovo nesla ves ta prigoljufan denar v župnišče in da ga bo gospod župnik Umek gotovo prav tako kot vse ostale svoje dohodke pošteno prijavil za dohodnino!

Teta Ivanka je bila tako huda, da so ji skoro umetni zobje padli v kavo, stric Franček na il je svetoval,

da se naj nikar ne jezi, ker če v župnišču že nimajo svetih mož, imajo vsaj svete krave in prašice, saj je tisti doktor Kajzelj, ki je namestnik direktorja okrajnega higienskega zavoda, izjavil, da ne more podpisati odločbe o odstranitvi krav in prašičev iz mariborskega župnišča, ker da je baje tako dober kristjan in noče delati krivice. Stric Lojze pa je dejal, da bi tak doktor bil dober za Indijo, kjer še močno obrajtajo svete krave in slične živali, pa bi gotovo tam tudi tak doktor dobro uspeval.

Vas pozdravlja Jurček Frnikula, pionir I. razreda gimnazije.

BABICA PRIPOVEDUJE

...da je nekoč bilo neko gledališče, ki ni bolehalo na intrigah.

da je nekoč živel neki kmet, ki mu je zemlja toliko rodila, da je bil zadovoljen.

da je nekoč bil neki kino v katerem niso predvajali gangsterskih filmov

da je nekoč živel neki birokrat, ki ni iskal privilegijev zase, se ni postavljaj nad družbo in ni rohnal, da so pošteni ljudje sovražniki družbe!

IZ MODNEGA ATLEJEJA TOTEGA LISTA)

Obleka za turiste. Globoki žepi.

Obleka »Leva roka—desni žep«. Nosi se le nekaj časa. Nato se nosi obleka s črtami počez.

Studentska moda. Žepi obrnjeni navzven, okoli pasu elastično menzno platno, ki se dobro krči. Zadaž: žlica in vilice.

Damska plesna obleka. Dekolte od zgoraj navzdol in od spodaj navzgor. (Iz moralnih razlogov vzorec ni objavljen.)

— Zadnje sm ob enajstih zvečer sedou o Rio, pa en firkle sm ga mou pred saba. Pa je pršla kelnarica, pa m je kar pred nusam putegnila prt z mize, mene pa firkle pa lpu pr mir pstila. Use kaže, de sa se jh u Rio prjele tiste slabe emonske navade

— Tlela pa probcam uriginalna slika našga trumvaja, ke u Moste voz. Prauja, de se ta grdoba tku trese, kt kakšna na pol frderbana neonska reklama, ke tku mežika, da te ud nje uči boljjo U tem trum-

vaju se je zadnje eden ceu teden sm pa ke vozu, de ga je tku prezibal, preguncal in prerukal kt na ringelšpilu na handbetrieb. Ke sa ga uprašal, kašn užitek de ma iz tem večnem guncanjem, je pa puvadou, de gre kmal na rajža z ladja u Ameriko in de se trenira zopr morská bulezen

— Učeri sm šou u letni kino Bežigrad, ke sa ga zdej na jesen udprl. zauu ke je zdej pršla za taku reč hohsezona. Film je biu lep, le neki je kar naprej ropotal. To sa bli ldje, ke sa z zubmi šklepetal, ke je blo skori pod nulo. Pred Figucam pa prpraulaja ena nova letna kavarna, ke bo začela ukul nouga leta obratvat. Tam boja kelnari čez zima kar u pelc-mantelnih stregl

— Ta viši nadstropja u hotelu Union sa rezerviral za same zamurce, zatu ke do gor bi poredk voda pride, zamurcu se pa tku ni treba umivat, ke se mu ne puzna kdaj je umazan

— Pr lublanskem pohištvu maja enga tacga direktorja, ke bi bil lohka guml žoga. Kamarkol ga

zabrišeš, spet nazaj pade. Ce ga skoz vrata vn purineš, pa t pr oknu spet not prleze. Razrešnica sa mu dal, še drge sa ga ven vrgl, za tišlarja sa ga naredi pa ni use nč pumagal. Pohištva se drži kt klop. Ldje ukul tega podjetja pravja, de je to use skp zlo zanimiv, še bi je pa zanimiv to, kdu je tist, ke mu tku trdovratn štanga drži.

Prilave delegatov za XIX. kongres VKP(b)

— Roke gor... harašo, roke dol..., ras, dva... gor, dol..., ras, dva...

Oh, ta ljudska oblast! (Cankovski gospod so plačali človeku, ki naj bi spravil njega in njegovo kuharico čez mejo, kar 60.000 din)
— Oh, ta ljudska oblast! Od ubogega gospoda zahtevajo, da naj plača zaostanek davčne obveznosti, ne pomislijo pa, da si je revež še za potni list moral izposoditi denar iz cerkvene blagajne!

AMERIŠKA ZGODBA

Pred sodnika privedejo moža sumljive zunanosti.
— Obtožnica trdi, da ste kradli...
— Ne jaz, ampak moja roka!

— No, bomo pa roko obsodili na šest mesecev zapor!

— Allright!
Mož je položil svojo pro-tezo na mizo in odšel.

POMIRJEVALNO SREDSTVO

Milničnik: »Vi bi pa kot gostilničar že lahko kaj pametnega storili in preprečili ta pretepl.«

Gostilničar: »Saj sem vr-gel med goste nekaj stolov, pa vse skupaj ni nič zalegl!«

BOREČKI RAZGRAJAJI

Auf biks! Kamen na šipo prileti!

To smo mi: fantje Borečki! Miru ljudem ne damo, podnevi in ponoči, razgrajaji vroči delamo galamo! Nihče zato nas ne kaznuje, zato divjamo vsak dan huje.

ČUDOVIT NAPREDEK

Videl je Korejec Ču-Cong letala Združenega poveljstva brez pilotov, ki jih vodijo kar z radijskimi valovi, pa se je čudil:

»Kakšen napredek! Če bi še z bombniki brez pilotov začeli metati bombe brez eksploziva na mesta brez prebivalcev, potem utegnejo pogajanja še tako napredovati, da ne bo sklenjeno premirje na Koreji brez Korejcev!«

DOBRA KVALITETA!

Mlad kitajski pomočnik v trgovini:

»Gospa, tole blago vzemite! Jamčim vam, da ga boste lahko nosili do takrat, ko bodo Rusi zapustili Port Arthur!«

MED KITAJSKIMI PROSTOVOLJCI

— Zakaj nas pravzaprav imenujejo prostovoljce, ko pa smo vendar

— Pssst kaj bi rad postal aktiven?...

»NEHVALEZNOST JE PLAČILO TEGA SVETA.«

so zavzdihnili v bresteniški elektrarni, ko so slišali, da se gospodinje pritožujejo zaradi pepela, ki ga spuščajo v potok. Mar niso naše babice nekdaj celo kuhale pepel v vodi za pranje perila, da je bilo bolj belo? Da bi jim pa v elektrarni morda morali še vodo segreti in v njej kuhati pepel, pa menda res ne morejo zahtevati! Kar je preveč, je pa res preveč!

MESTNE HIŠE V KOČEVJU iščejo skrbnike, ki so po zakonu dolžni skrbeti za nje. Ker pa jih ne morejo

najti ne med stanovarji ne med varuhi, bridko jokajo. K sreči samo takrat, kadar je dež!

KER SE NAJDEJO V

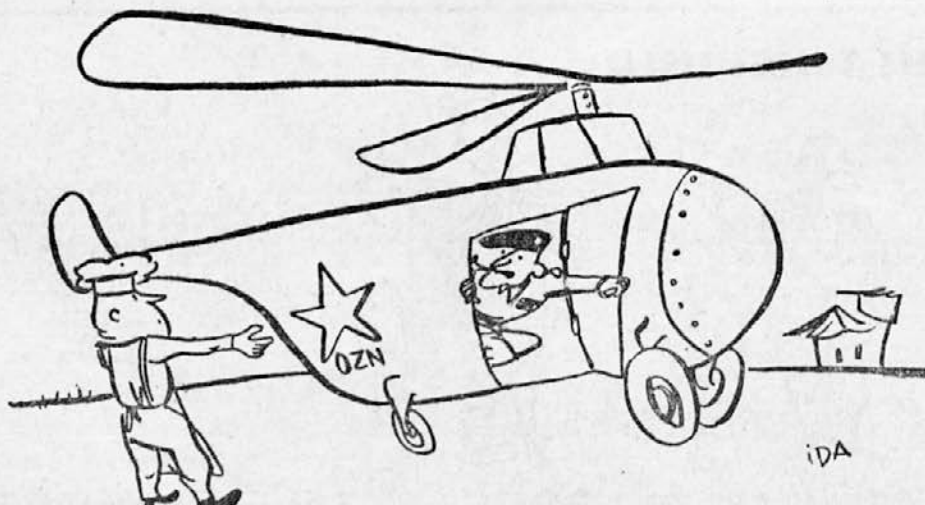
MIRNI tudi takšni modrijani, ki trdijo, da je voda iz obeh mirenjskih vodnjakov neužitna, bi jih radi spomnili samo na to: ali so že pozabili, da so zadnjič iz vodnjaka privlekli na dan rejeno trakuljo? No, če še niso pozabili, potem pa naj nam odgovorijo na vprašanje: »Od česa se je trakulja v vodnjaku tako zredila? Ali od hranljive mirenjske vode ali pa morda od Keippove sladne kave?!«

Tajna aretacija v Pragi

— Roke kvišku — toda brez vsakega hrupa!

Nikar ne preberite — to je navadna reklama!

— Gospod general, zajtrk je na mizi!

— Trenutek, samo v Mariborsko tekstilno tovarno še skočim po blago, ki sem ga na posebno srečko zadel pri žrebanju na Zagrebškem velesejmu in ga bom brez skrbi lahko nosil do konca pogajanj v Pan Mun Jomu!

IZVIREN STRIP O PARADNEM KORAKU

SMEMO POVEDATI!

Umirajočemu prižgo kot zadnjo lučko svečo, Stojadinoviču so pa kar žarnice prižgali na mariborskem Glavnem trgu na dan volitev.

Stojadinovič je hotel dne 1. aprila uvesti fašistični režim, pa je ostal to samo — 1. april.

Pravijo, da se je Stojadinovič premalo katoliškega križa držal in da mu je to škodilo. Obesil se je na neki drugi križ, pa je na kljukah obvisel.

STARI TOTI IMA BESEDO

Leta 1939 je zletel prosluli Stojadinovič, z njim in za njim pa še marsikdo. O tem, kako priljubljen je bil ta veliki voditelj jugoslovanskih narodov s svojo politiko vred, pa preberite nekaj sestavkov in pogledjte nekaj slik iz predvojnega Totega lista.

KAR PRIMEM, JE ZLATO!

Na nekem shodu je pokojni dr. Stojadinovič grmel na zborovalce; zavijal je oči k nebu, zakrilil z rokami, nato pa izdal naslednjo svojo čudodelno lastnost, ki jo je pred njim imel morda samo še — Kristus:

— Kar primem, je zlato!

In res je bilo tako: ko je prišel za vlado, je ta takoj dobila — zlato žilo...

ŽALNA KORAČNICA

O jojmene, o jojmene, na svetu vse narobe gre! Iz JSZ v ZZZ

korajžno smo pognali se, iz ZZZ v Jugoras, misleč, da pride »vodje« čas.

O jojmene, o jojmene, presneto smo motili se. Zda »vodja« nič več ne grmi in Jugoras edini ni. Kopali mi smo drugim grob, zda same čaka nas — pokop.

MED DRŽAVNIMI URADNIKI

— Veš kaj, odslej bom volil vedno po prepričanju in kakor mi bodo rekli.

— Zakaj pa?

— Glej, prvič sem volil Jevtiča, pa je šel 45 dni po volitvah v zaslužni pokoj; drugič sem volil Stojadinoviča, pa je tudi on 54 dni potem izginil s površja; ali naj še tretjič volim kandidata za penzijo?

Zadnja slika

S to sliko zaključujemo tudi mi žalostni konec Milana Stojadinoviča. Ohranili ga bomo v lepem spominu, kajti z objavljanjem njegovih karikatur smo si pridobili lep krog novih bralcev. V znak hvaležnosti smo ga vtaknili v špiřit, kjer naj v miru počiva...

Napad v Italiji

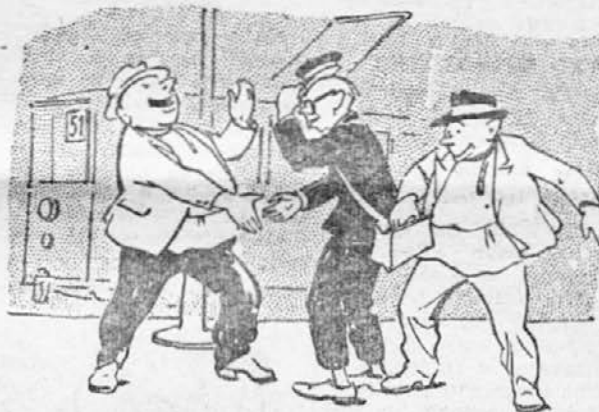

— Ti, zakaž ne pokličesh policaja?!

— Veš, bojim se, da bi me potem tožil zaradi žaljenja nacionalnega ponosa!

Na dunajski cestni železnici

Sprevodnik obvešča potnike, med katerimi sta tudi dva Rusa: Trg Johana Straussa — prej trg Hermana Göringa... Trg Franca Schuberta — prej Gübbelsov trg... Trg Rdeče armade — prej trg Adolfa Hitlerja.

Dva Rusa sprevodniku ob izstopu iz tramvaja: »Zdravstvujte — prej heil Hitler!«

V MUZEJU

Oče je peljal svojega sina v muzej. Hodila sta iz sobe v sobo in prišla končno do kipa brez glave. Pa je sinko vprašal:

— Kaj je to, očka? — Diplomacija, sinko!

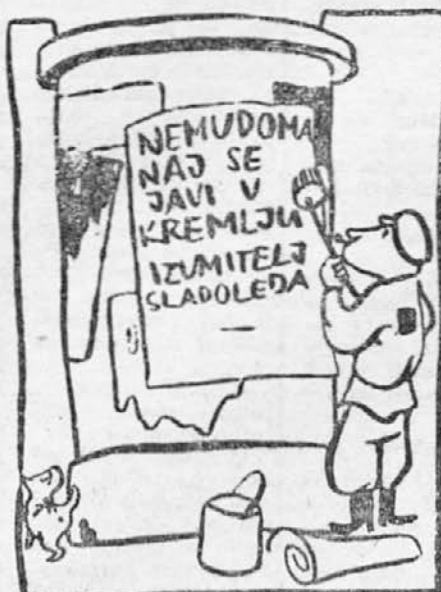
MALI OGLAS

Za letovanje iščem veliko letovišče, kjer je polno ljudi, kajti v zadnjem času sem povsem osamljen. Ponudbe na dr. Milan Stojadinovič.

Na smrt obsojena pravica

(Samogovor iz nenapisane tragedije)

Nekoč so rekli mi ljudje: Resnica... Potem so vzdeli mi ime: Pravica... Zda sem brez strehe le še beračica — in vsak bandit mi drzno pljuje v lica. Mogotci pravijo mi, da sem kuga, teptani hrulijo, da sem vlačuga. A če umiram danes kot — prekleta, se vrnem kot Pravica in Osveta!

OBSTOJENICI SLADOLEDA

EDINI SPOMENIK

— Veš, Edi, ni še dolgo tega, ko so se ljudje na veliko razburjali, zakaj ne uredi celjskega muzejskega poslopja, danes pa odgovorne za neizpolnjeno željo že na veliko blagrujejo.

— Zakaj pa?

— Ob pogledu na druge stavbe in ulice nihče ne verjame, da je mesto staro 500 let, ob pogledu na muzej pa vsakdo takoj ugotovi, da je Celje staro prav gotovo več kot pol tisočletja!

CELJSKA KOVAŠKA

— Hej, mojster kovaški, od kdaj pa kupuješ toliko kruha?

— Pst, pravijo, da z dobro voljo lahko dobiš v njem prvovrstne destilirane žeblice. Veš, dragi, žeblice so danes zelo dragi. Če imam srečo, jih dobim v kruhu in imam tako malico zastoj, če pa se mi sreča ne nasmehne, mi kruh še vedno prav pride!

MED UPOKOJENCI

Srečala sta se pred občinskim odborom v Slovenskih Konjicah dva upokojenca. Pa vpraša prvi: — Ali si šel morda po bone?

— Kje neki. Saj vendar piše na deski: »Bon! za upokojence se bodo delili dalje! do četrtka. Zato naj v prihodne dni utorok in se stranke tega razglašajo pridržavajo, in ne hodijo v pisarno spreševati.« Pa sem se tudi jaz odločil, da jih odstopim tovarišu, ki je pisal ta razglas, da si bo lahko kupil — Slovenski pravopis!

PRVA SKRB

V Rogaški Slatini je avtomobilist povozil kolesarja. Ko se je kolesar zavedel, je najprej vprašal obupanega šoferja, ki je klečal zraven ponesrečenca:

— Koliko je ura?

— Točno sedem! — je odvrnil osupli šofer.

— Potem sva imela srečo! — ga je potolažil kolesar.

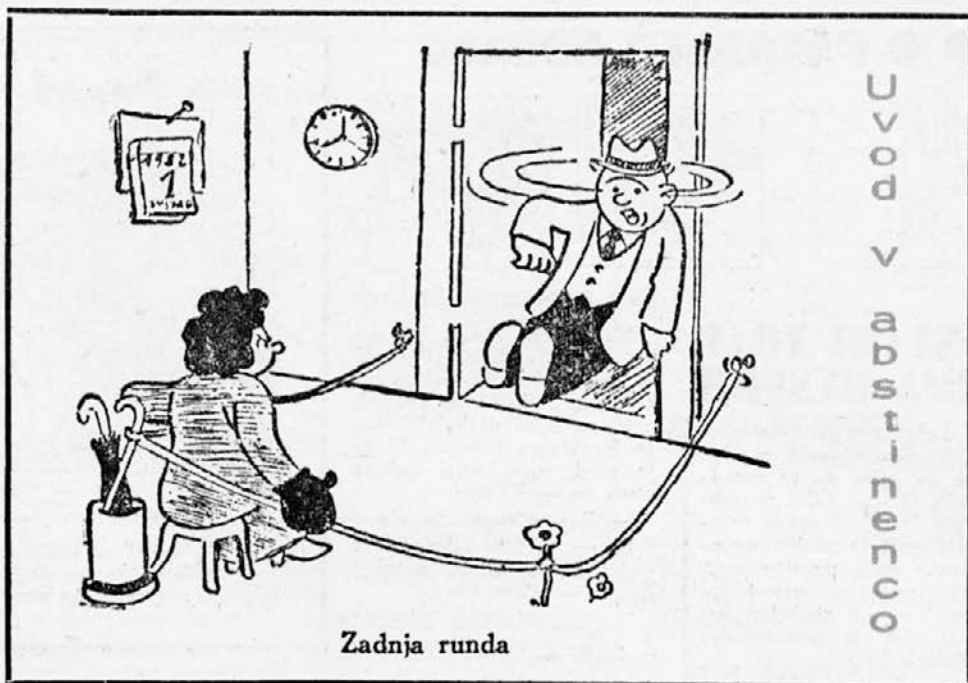
— Kakšno srečo? — se je začudil šofer.

— I no, naš zdravnik začne uradovati točno ob sedmih zjutraj! Če bi me povozili pol ure prej, bi me lahko še imeli zaradi njegove pedantnosti na vesti!

NEVERJETNO

— Si že slišal, da so šli vojniški gasilci gasiti v Šmarje v Rožni dolini?

— Beži, beži, to te je nekdo potegnil. Saj tam jim še nikoli niso dali pičlate!

Zadnja runda

ZELJA MARIBORČANA

Ej, če v loteriji mi premija pade, tedaj bom v »Veliko kavnarno« zavil. Opuštil bom stare skopuške navade, po dve sto in trideset flaške bom pil. (Dokler pa ni v listnici premije zlate, na vince bom hodil v — cenejše obrate.)

POJASNILO

Na nogometnem igrišču je prodajal natak iz bližnje restavracije šunkarice in pecivo. Neki gledalec ga je vprašal, če lahko dobi tudi »špricer«. Natak je pojasnil, da za prodajo alkoholnih pijač nima dovoljenja. Gledalec se je začudil: »Od kdaj pa so vaši špricerji — alkoholni?«

PO DOPUSTU

— No, tovarišica Ivanka, zdaj se pa lahko kar pridno lotite kupa neresene pošte, ki se je nabrala med vašo odsotnostjo! — Tovariš načelnik, saj vendar... — Nič saj vendar... saj ste si na dopustu vendar nabrali dovolj novih močil!

PROTEST

Odločno protestiramo proti omalovaževalnemu tonu Totege lista, ki v svojih poročilih trdi, da ne skrbimo za ohranitev spominskih vrednosti iz obdobja osvobodilne vojne. Na našem področju smo namreč očevali vrsto tablic na hišah, ki nas z napisom »Unter Kötsch« spominjajo na blagohotne kulturne pridobitve tretjega rajha. Upamo, da bo Toti naš protest upošteval in tako popravil krivico, ki jo je nam storil z dosedanjimi vestmi iz našega kraja. Prizadeti iz Hoč.

PREČITAJTE Z ZANIMANJEM!

... »V naši prvi številki prečitajte ta članek iz politično-gospodarske problematike naše občine, pa boste videli, da je ta članek zanimiv, če ga boste čitali z zanimanjem...«

(Iz 1. številke »Glasnika« delovnega kolektiva »Impol«, Slov. Bistrica.)

VRAŽJI DIM

Gasilec se na pogorišču obrne na gledalca s pipo v ustih:

— Prosim, oddaljite se z vašo smrdljivo pipo, ker ne morem prenašati dima.

Iz Anglije prihaja novica o epidemiji kolcanja, ki da tam razsaja. Pri nas te bolezni še ne poznamo in jo to hudo jezi. Zato se je prihotapila čez Rokavski zaliv via Calais naravnost v mojo prepono. Prizanesla je milijonom ljudi... izbrala pa je mene. Nihče ni bil izbran... le jaz sem bil izbran med vsemi neizbranimi.

Nekega jutra me je spet enkrat obiskal mož z računom za plin.

»Dobro... huk!... jutro!« sem mu prijazno želel.

Možakar je bil takoj prepričan, da sem najbrže šele pred pol ure prišel domov, natreskan kakor kanon. Prizanesljivo se je nasmehnil, češ da se bo

oglasil drugič, ter odšel. Tokrat brez zmerjanja.

Zame nedolžnega pa se je začel muk poln dan. Nobene-ga stavka nisem mogel izgovoriti do kraja, kar je moje so-ljudi nenavadno zabavalo. V vagonu nadzemske železnice, kjer sem se produciral, ni bilo slišati nobenega zbadanja zaradi »ne stojte ob vratih!«, kajti vse je prisluhnilo mojemu v enakomernih presledkih vriskajočemu »huk!«

»Ste že poskusili s koščkom sladkorja?« je vprašal nekdo.

»Pridržite sapo, pa štejte do sedem!« je zaklicala neka žena.

»Bedarija! Dvigni-te roke in trikrat počenite, takoj bo proč!« je rekel tretji.

V restavraciji sem vzbudil veselo pozornost, ko sem prosil natakarka, naj mi, ko si bom zamašil ušesa, z eno roko zatisne nos, z drugo pa vlije v goltanec čašo vode. Bilo je zelo lepo videti, ko je na-

slednji hip še močnejši napad kolcanja vrgel uslužnemu natakarku vso vodo v obraz.

Ko je zadeva trajala že tri dni, sem se napotil k zdravniku za dihalne organe. Zdravnik je najboljši prijatelj hripavih gledaliških igralcev, s sten njegove ordinacijske sobe gledajo obrazi

gledaliških zvezd. Na vsaki fotografiji je napisano posvetilo, ki se na več ali manj posrečen način bavi z zdravljenjem glasilk. Gospod doktor je osvetlil mojo najglobljo notranjost in me začel elektrizirati. Vključil je visoko napetost. Iz mene so tako švigale iskre, da sem sedel na stolu kakor živa leidenska steklenica. Lasje so

se mi naježili. Kolcanje pa je ostalo. Zdaj je dobri stric doktor še bolj privil gumbe in — nena-doma se je iz območja mojega želodca zaslišal angelški koral. Po nepredvidnosti sem prišel v radijsko zvezo in sem torej bil v neposredni zvezi z londonskim valom.

»Halo! Ladies and gentlemen...« sem duhaprisotno zakričal v želodcu... »pri... huk!... vas tam je... huk!... bajte to... huk!... na... huk!... lezljivo!«

Toda tedaj je pa zdravnik spet izklučil tok in začel preklinjati, kaj vraga, da iščem pri njem, kajti vse skupaj da je prebavna motnja. Zvečer sem se hotel razvedriti in sem šel v gledališče. Na sporedu sem bral, da bodo igrali neko veseloigro, toda že po drugem dejanju so mi igralci poslali pošto, naj vendar ne kolcam tako glasno, češ da se bo igra

srečno iztekla. Naslednji dan sem šel k zdravniku za želodčne težave

»To bomo takoj uredili,« je rekel, mi v žrelo porinil gumasto cev in začel pumpati želodec. Po nekaj kakor leta dolgih minutah, ki jih nikoli ne bom pozabil, je moj želodec prilezel na drugi strani cevi na dan. Zdravnik ga je položil na sonce. Potem si ga je ogledal in dejal:

»Ničesar ne najdem; razen prilično mnogo bedarij, ki jih pišete in govorite in ki vam potem obteže v želodcu. Peljite se na dopust in zaprite kljun za kake štiri tedne.«

Nato mi je želodec spet lepo rarnastil v telo. Prepona pa je zaradi veselega

*Dirigent in komponist,
mariborske gore list —
k nam prišel si čil
in mlad,
lovorike slave brat!*

PRAZNOVERNOST

— Kako so nekateri ljudje praznoverni! Zadnjič sva šla s prijateljem po cesti, ko nama prekriža pot črn maček. In pomisli, prijatelj se je na vsem lepem obrnil in šel nazaj domov!

— Kaj pa ti?
— No, za vsak slučaj sem trikrat pljunil, stisnil figo v žepu, potem sem pa mirno šel naprej!

Kljun:

Mojstru — citatorju

Možá poznam, ki posiljuje s citati vsakogar in vsakomur veljavo njihovo vsiljuje. Moril me je nakoč že nekaj ur z Balzacom, ki mu je največji vzgled, poleti, ko sva jedla sladoled. Dejal je: »Več kaj rekel bi Balzac k žlobudri tej: naj liže jo sam vrag.« Pred trgovino neka dama čaka, a on: »Poglej figuro iz Balzaca.« Ko sva pod krošnjo se bladila v mraku, je spet dejal: »To prijalo bi še Balzacu.« Ko gledala sva za drvečim vlakom, je vzdihnil: »Rad bi potoval z Balzacom.«

Ko sem ga sit bil že do grla, sem mu dejal: »Kričeča sraka, kako mrcvariš ranjkega Balzaca. Kdaj lastna misel se ti bo odprla? Duševne berglje vrzi med odpadke, izpljuni to citatorsko modrost. Dosezi, da boš lastne imel popadke, da sukal boš prevdarno — lastno osti!»

PO STO LETIH

Metelko, Danjko že pred leti sto, sta radi kashe skoraj se pobila, pri nas pa marsikje še ne vedo, če piše se glazbila al' glasbila!

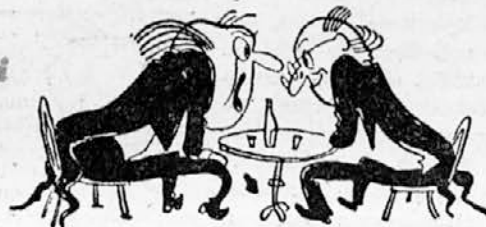
V DVOMU

— Zakaž zmeraj odgovarjaš na vprašanje z drugim vprašanjem?
— Kaj res delam to?

MALENKOST

— Ali si že slišal, da so pri Ptujju odkrili nove rimske napise?
— Kaj bi tisto! Pri nas v Brezuli pri Račah imamo še danes na hišah tablice z napisi »Wressula«, pa se ne bahamo s tem!

Po turneji

— Več, po koncertu v Egiptu sem se komaj rešil atentatorja.
— Neverjetno! Kdo bi si mislil, da so Egipčani tako muzikalični!

Sršen:

MODERNI POET

Jaz sem moderni poet, žustven od glave do pet. Z ritmom jaz ne koketiram, rime pa — rime preziram. Posel obvladati znam, jaz se z besedo igram. Množicam umsko odmak-

njen verz je moj v eter zamak-

njen. Muza je moja salonska, spiritualno plafonska. Jaz sem izbranec — polbog, pišem le za gotov krog. Jaz ne držim se papirja, moja obzorja — vsemirja. Meni čez kakšen decenij, vsak bo priznal, da sem genij!

Pripomba:

Ne čez decenij, čez leto boš kakor mleko posneto. Nihče za te se ne zmeni, modri, prevzvišeni genij!

ARES — BOGU VOJNE

(Tone Pavček)

Obračam in vrtim te od glave pa do nog, zdaj ARES si, zdaj SERA, a nikdar bog.

ANEKDOTE

Bernard Shaw je bil hud nasprotnik avtogramov in ni popustil v nobenem primeru. Nekoč pa je vendar napravil izjemo. V družbi mu je predložila neka dama polo vprašanj. Shaw ni hotel dati pojasnila in se je otresal vsiljivke. Nato je napisala dama na listič:

»Sem gluha in nema.« Shaw je pri priči vzel iz žepa pero in napisal:

»Kreno obžalujem. Tudi gluhonemim ne dajem avtogramov. Shaw.«

Zdaj je dama nenadoma spregovorila:

»Zahvaljeni, mojster, za — avtogram!«

Ko je bil slaven Li-Hung-Ciang, kitajski državnik, v Angliji, mu je neki občudovalec podaril lepega setra. Čez nekaj dni mu je Kitajec poslal naslednje pismo: »Dragi gospod! Sprejmite izraze moje najgloblje zahvale, dasi sem že zdavnaj opustil navado jesti pasje meso. Toda moji služabniki, ki sem jim ga odstopil, so rekli, da je bilo meso zelo okusno.«

svidenja z želodcem začela poskakovati.

Več dni sem se vlačil skozi vrste mojih pomilujočih me sodobnikov. Prijatelj Maks mi je že od daleč zaklical: »Človek božji, zadrži sapo! Takale reč mora biti zelo zabavna! Neki veliki kritik, ki me je stalno zdelaval, je dejal skeptično: »Najbrže poskušate neko novo vrsto komike?« Drugi so me vedno znova spraševali: »Ste že glodali suh kruh in šteli do sedem?«

Nekega večera mi je nekdo še rekel: »Smešno, da se tako mučite. Ostanite samo še eno: hipnoza.«

Čudovito! sem si mislil. Slavni Patrick John Magnussen se mudi v našem mestu. Tega bom poskušal. Našel sem ga ob neki igralni mizi. Najprej sem opazoval, kako je slavni krotilec tuje volje ostro gledal bankirja in kako je ta, docela pod magnetičnim vplivom hipnotizerja, neprestano vlekel

devetice drugo za drugo. Najbrže je do bil nenavaden ukaz, izvabiti od Magnus-sena ves denar. Dru-gače si ni mogoče tolmačiti, da je po-pularni možakar vstal od mize v znamenju popolnega denarnega zloma.

Pristopil sem tedaj k njemu in mu po-

tožil svojo nesrečo. Potegnil me je v neki kot ter me predirli-vo pogledal. Počasi, naglašujoč vsako be-sedo, je govoril: »Ne... bo... se... več... ponovilo...!« Od tega trenutka da-lje me je kolcanje mučilo tudi v spanju.

Pretekli so tedni. Moja nadloga je po-stala že popularna. Neki lastnik kina mi je podaril perma-nentno vstopnico. Vi-del sem njegovo mi-sel: »Moj bog, kako

dolgo jo bo fant še sploh lahko uporabljal!« Na vstopnici je bilo napisano: »Se ne podeduje!«

Marsikdo me je hotel prestrašiti, kajti nenaden strah je baje zdravilo proti kolcanju.

»Ne dobite več pla-čel!« me je nahrulil moj ravnatelj.

»To sem... huk!... že opazil,« sem rekel žalostno.

Poskusil sem že trideset različnih morfijskih pre-paratov. Na kokain sem že tako navajen, kakor da sem ple-salec »groze in ek-staze«. Poskusil sem vse, da bi mojo pre-pono spravil na dru-ge misli. Včeraj me je poklical eden naj-bolj zakrknjenih lahkoživcev med mo-jimi znanci. Odkril je nekaj nenavadne-ga, »neki nočni lo-ka!... z... no... saj več... baletni nasto-pi in podobno...« Tega v svoji noto-rični dostojnosti res še nisem videl. Pri-stal sem poln dobre-ga upanja, da se

razvedrim in da se na tovornem avto-mobilu iznebam tr-dovratnega krča v preponi. Peljal sem se tja. Ko sem iz-vedel za vstopnino in za ceno sekta, sem se sicer iznebil vse sline, kolcanje pa je ostalo. Predstave so bile zelo lepe. Nekaj suhih starih dam v lahkih oblačilih je plesalo različne ple-se, ki so se imeno-vali zdaj »Iz mlado-sti«, zdaj »Tiha sre-ča«, zdaj »Bakanti-nja«. Čez pol ure so me vrgli iz lokala,

ker sem s kolcanjem kvaril razpolože-nje...

Slednjič sem se za-upal nekemu homeo-patu.

»Uspeh mojega zdravljenja je odvi-sen od tega, da se v začetku zdravljenja

še povečajo pojavi bolezní.«

Če sem se zvijal v bolečinah, če sem bil že blizu zadušitve, če se mi je kolcalo, da so se tresle stene, je surovež žarel od sre-če: »...kar pustite, da se živec izdivja... se bo že utrudil...!«

»Zdaj bom torej še počakal, kdo bo noč-nejši, jaz ali živec?« Če vzdržal živec, bom v treh tednih knocle out!« sem zjavkal.

»Ne smete misliti in ne govoriti o tem. Potem vam zagotav-ljam uspeh.«

Nisem več govoril o tem in ne mislil na to. Zares sem se iz-nebil kolcanja. Take reči imajo prav za-res mnogo skupnega s sugestijo, kajti kol-canje se ni ponovilo nikoli več. Če bi spet kdaj začel govoriti o njem... huk!... za-božjo voljo... Opro-stite, dragi bralci... ne morem več dalje poročati... oojim se... huk!... da se bo... huk!... zopet začelo...

— O, prav drago mi je, izvolite sestiti!

— Hvala, hvala! Samo to vas prosim, da mi opro-stite, da ni z menoj tudi moje hčere. Nisem je hotel buditi. Pa tudi meni ne za-merite, da prihajam ob ne-pravem času. Toda k temu me je pripravila posebna okolnost, zaradi katere me boste, upam, upravičili. Opazil sem namreč, da vam gori streha na hiši!

»KAM BI S ČISTIM DOBIČKOM?« se zaskrbljeno vprašujejo v nekem jeseniškem podjetju. Razdeliti ga med delavce, nima pomena, ker imajo že tako 523 m nadmorske višine visok življenjski standard, za gradnjo stanovanjskih hiš pa tudi nima pomena porabiti ga, ker bi se stanovalci iz neprimernih lukenj ne mogli živeti v novih, modernih hišah. Kam bi torej z dobičkom?

AKORDNO PLAČO zahteva podganar iz Bombažne predilnice in tkalnice v Trzinu in sicer — za vsako ubito podgano. Ker pa se tovarniške podgane v ničemer ne razlikujejo od mestnih podgan, so mero-dajni upravičeno v škripih. Kaj če se izkoristi

svoj položaj, pobije v nočnih urah po tržiških stranskih ulicah krčelo podgan (kar ni redkost) in jih nato predloži kot tovarniške? Brez podganarja bi imeli milijonsko škodo, če pa mu dajo akord, pa lahko pridejo na kant! Ali ne bi morda kazalo, da bi vsem tovarniškim podganom obesili okoli vratu trakce z zaščitnim znakom ali zvončkom?

JESENIŠKI STANOVANJSKI REFERENTI, ki so hoteli patentirati kot rešitev stanovanjskega problema primer tiste zaslužne tovarišice, ki že leto dni stanuje v skladišču in spi kar na neki polici, so doživeli hudo presenečenje. Izvedeli so namreč, da je

takšen tip stanovanja iznašel že pred tisoč leti neki Diogenes, ki je stanoval kar v sodu. Ker pa so možje prepričani, da jim je ku-jon ideja za rešitev stanovanjskega vprašanja najbrže ukradel, ga bodo tožili. Prav imajo! Takšna ideja res ne raste kar za vsakim plotom!

Tatovi lastnih s'ik

V muzeju NOB na ptujskem gradu je nekdo hotel prerezati steklo, pod katerim se nahajajo fotografije okupatorskih hlapcev in hlapčev.

— Brž, tu prereži steklo, vidiš, kako pozdravljam »Heil Hitler«...
— Tu, tu prereži, med temi kulturbundovci stojim tudi jaz...
— Psst, kamerad a, najprej moram rešiti sebe...

PO UREDBI!

Neki potrošnik iz Radovljice se je pri »Kurivu« razburil:

— Zakaj ne morem dobiti več drv, če jih pa upravnik »Kuriva« lahko še dobi! Ce za njega ne velja uredba, zakaj bi potem morala veljati zame! — To se pa hudo motite! Ali niste brali v časopisu: »Obveščamo vse potrošnike...«? No, ali je bilo v tem obvestilu kaj napisanega o upravniku?

Prodajalke slado eda v sep'embru

MENDA ZATO, KER GA POZNAJO!

Vlomilec Jaka je kupil za službene čevlje par gumijastih podplatov za 35 dinarjev in jih odnesel v mestno čevljarstvo delavnico na Jesenicah, da mu jih pribijejo na čevlje. Niti pol ure ni čakal in že je bilo delo opravljeno. Ko so mu pa za to zaračunali 280 dinarjev, se je prijel

Kam?

Na veliko kmetijsko razstavo, ki je v prostorih Mariborskega tedna!

za glavo in sam zase pomislil:

— Glej jih, vrage, tudi ti že vedo, da denar — kradem!

— Samo tole bi rad vedel, zakaj naj bi zdaj bil jaz kriv, ker se oče ni spomnil, da bi mi kupil dobro obutev! Ze vsakdo ve, da so jesenski moški, ženski in otroški čevlji — visoki

in nizki, po primernih cenah in odlične kakovosti na izbiro v Tovarni čevljev v Mariboru!

Pa se je le spomnil!

— Madonca, takšna surovina! Skoraj bi naju povozil!
— Arduš, vidiš, zdaj sem se pa spomnil! K »Surovini« v Maribor moram takoj, kajti zmenjen sem, da mi takoj odkupijo vse bakrene, aluminijaste, svinčene in medeninate odpadke, ki mi za prazen nič leže doma!

OČE IN HČI

— Dedek, pridži mi prosim otroka!
— Ne! Imam stare izkušnje že s teboj, ko si bila njegovih let!

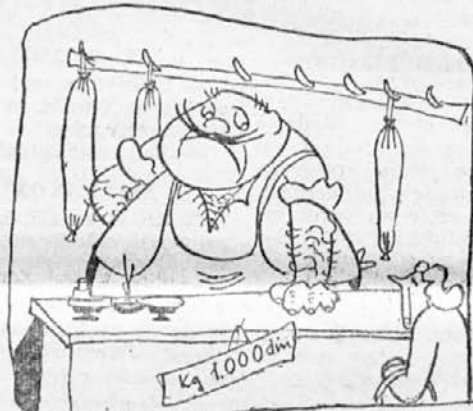

Novo 12% PIVO!

Kdor piva novega še ni poskusil, ta sploh še nič ni dobrega okusil. Poleti in pozimi — zaželeno vedno, želi ga pivsko grlo sladkosnedno. Posluh: dvanajst procentno z gosto peno, okusno in redilno in — za nizko ceno! Potrkajte na poln sod, zahtevajte na glas povsod: Mi pijemo samo — pardon — odlično pivo UNION!

Pivovarna UNION Ljubljana

S
e
n
e
s
p
l
a
č
a

Klobase so drage, izdelke mariborske Industrije lesnih proizvodov se pa splača kupiti! Na zalogi so furnirane, mehke, in trde zložljive spalnice, ki so posebno primerne za prevoz, saj lahko vse dele strpate v eno omaro!

Vodič po Celju

— Tu torej vidite znamenite razvaline celjskega gradu. Sedaj pa gremo do podjetja LIP-Celje, kjer si boste ogledali znameniti furnir. Pohišstvo, izdelano iz tega furnirja, je dobilo že več prvih nagrad, zato pa mizarji tako radi segajo po njem!

PRESENEČENJE

— Jaz sem pisatelj tega romana.
— Tako! Bral sem ga. V prvi polovici letošnjega leta sem ga imel čast kupiti.
— Kaj, vi ste bili tisti?!

V TRGOVINI

— Koliko stane ta obešalnik?
— Sedemdeset dinarjev!
— Imate morda kaj cenejšega?
— Da, žebelj!

VELIKO PRIČAKOVANJE

— Lepe otroke imate. Ali je vseh pet vaših?
— Vsi so moji, šesti je pa še na poti!
— Čestitam! Kdaj ga pričakujete?
— Vsak čas bo tu. Poslal sem ga po cigarete!

LOGIČNO VPRAŠANJE

— Gradnja dimnika v višini petdesetih metrov je pač smrtonosna!
— Kdo ve, če je mož že kdaj padel dol?

Nepolitični karambol zaradi politike**LUKAVSKI »BERAČ«**

Sem velik posestnik iz Lukavc doma, drugače pa revček — in to se pozna. Jaz dal sem za pokopališki popravek kar dinarjev dvajset — to bil je hud davek. Iz Fronte izstopil sem revček občinski, ker znesek je bil previsok članarinski. Prijateljski dragi, vsaj meni se zdi, predrago na mesec je plačati dinarčke tri. Jaz v tem sem pogledu kaj kratek: izbrisimo slednji izdatek! In k vragu dolžnosti! Hej, psiček: hov, hov! Pojdiva brezskrbno, veselo na lov!

ZRTEV POKLICIA

K zdravniku je prišel mož, ki se je strašno pritoževal nad bolečinami v želodcu. Doktor ga je natančno preiskal, zmajeval z glavo in nazadnje začuden dejal:

— Nekaj neverjetnega! Popek imate povešen kar za tri centimetre. V svoji dolgoletni praksi še nisem naletel na kaj takega. Kaj pa ste po poklicu?
— Zastavonoša!

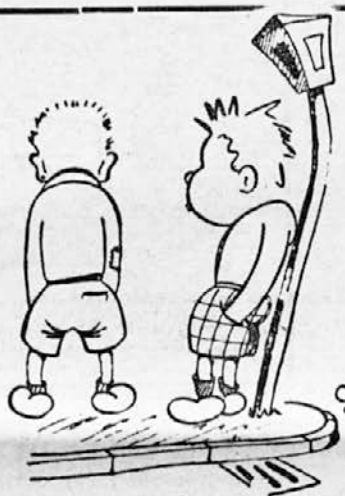
— Tej krasoti narave res nič drugega ne manjka kot dva deci vina...

DOPUSTNISKA

— Kako je bilo na dopustu?
— Slabo, slabo! Žena je dobila sončarico, sin je stopil na zarjavel žebelj in dobil tetanus, jaz sem dobil grižo, hči pa je padla z drevesa in si zlomila nogo. Če ne bi človek vsega tega delal zaradi zdravja, bi bilo najbolje ostati doma.

Kolo — kolarju! Uro — urarju! Konserve — v konservatoriji! Ne! »Odpadna« — podjetju za promet z odpadki, ki ima svoj sedež v Ljubljani, v Parmovi 33, podružnice v Mariboru, Celju, Kranju, Pivki in Novem mestu, poslovalnice in skladišča v vsakem okraju, ugodne odkupne cene za najrazličnejše odpadke pa povsod in vedno!

Veliko razočaranje

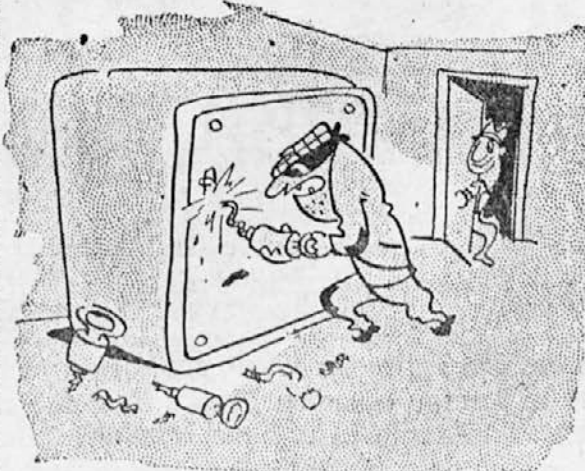
— Sploh nimam nobenega veselja več, ker mi srajco z novim PERION Zlatorogovim pralnim sredstvom takoj tako operejo, da je na mah spet snežnobela, pa čeprav jo še tako zamažem!

Sicer pa poskusite tudi, kako odlično čisti najrazličnejše madeže na kovinah Zlatorogovo najprimernejše čistilno sredstvo za gospodinjstvo VITI!

— Kaj se pa tako postavljaš z otroškim vozičkom?

— I, kaj! Avtobusi so v modi, pa moram malega že zdaj navaditi na vožnjo! Če je mariborsko podjetje »AVTOBUSNI PROMET« ponovno znižalo cene za izletniške vožnje, tako da stane zdaj kilometer vožnje s 25-sedežnim avtobusom 90 din, kilometer vožnje s 50-sedežnim avtobusom pa le 135 din; če je hkrati s tem globoko znižalo tudi cene mesečnih vozovnic za delavce, uslužbence in dijake, poleg tega pa še vedno izdaja nedeljske povratne karte na medkrajevnih progah — potem se to že splača!

Razočaranje

— Vso noč že rinem vanjo, pa bom namesto dobička ob vse orodje!

— In povrh se prav zastonj matraš! Mariborska industrija kovinskih izdelkov je na Zagrebškem velesejmu prodala že vso letošnjo proizvodnjo!

HIMNA KOLORADSKIH HROŠČEV

Prebivališče naše je El Kolorado,
za parazite pravi raj brezplačen.
Pri nas nihče ne toži, da je lačen,
odlično, tečno hrano hvali staro, mlado.

Teh njiv lastniki leni ste zaspali,
Medtem smo se razpasli na široko,
zasidrali smo v zemljo se globoko,
od tu zelo težko nas boste kdaj pregnali.

Zahvala, slepci in zaspanci in lenuhi!
Mi klanjamo se vam z napetimi trebui!
Kar spite še naprej v miru: nina, nana,
pozdravlja vas vsa koloradska žlahta zbrana!

OGORČENJE

Tine bere v časopisu o kralju Faruku in zavzdihne:
»Vidiš, Pepe, kako nekateri živijo, čeprav nič ne
delajo!«

»Kaj pa imaš že spet proti našemu gospodu župniku!«
— se razburi Pepe.

MEŠCAN NA KMETIH

— Mamica, kako se pa reče prascu, kadar ni umazan?

BLAGOR JIM

— Kakšna bo pa letos bilanca trgovine, Janez?
— Sijajna, tovariš kontroler. Za tri dinarje manj defi-
cita kot lani!

SKODOZELJNOST

— No, zdaj bi rad videl te bahave zadržnike, kaj
bodo napravili s svojim traktorjem za šest konjskih sil,
ko ne bodo imeli krme niti za dva konja!

VABILO

Gostilna »Pri zaštitanem Janezu« vas vljudno vabi na
nedeljsko ljudsko rajanje. Za šmarnico in zdravniško po-
moč je poskrbljeno. Kozarce, kolec in nože prinesite s
seboj. Auf biks!

NE GRE DRUGAČE

— Ti, mar res mora biti naša zadruga v tekmovanju
vedno na zadnjem mestu?
— Ne gre drugače, ko so pa že vsa ostala mesta za-
sedena!

MESAR PRI ZDRAVNIKU

— Kje ste pa začutili najprej bolečino?
— Tukaj, gospod doktor, nad ledvično pečenko!

Novinka

Stara krava uči novinko: »Nika, ac ziempaj toliko
vode! Kaj misliš, da si še vedno v privatnem sek-
torju, kjer si lahko na tak način zviševala svojo
mlečnost?!

Tuiec v vasi

— Ali so to vaše stare zgodovinske razvaline?
— Ne, to je naš novi združni dom!

RESITEV

Prva sosedica (obupano): »Pomislite, oni drugi sosed mi
je od jeze pobil vsa stekla na oknih, ko sem igrala na
klavir!«

Druga sosedica (razmišljajoče): »Glej, tepca, zdaj bo
pa še bolj slišal!«

Zadnje čase so postale
ptujske ženske sila bojevi-
te. Ne vem, če je temu
kriva bližajoča se jesen ali
kriminalni filmi, ki so jih
nedavno predvajali. Dve
bojeviti Silvi sta se spo-
rijeli na Borlu. (Posledi-
ca: ena je zgubila čop pre-
lepih las.) Nato sta se
sredi mesta spopadli neka
Kristina in Stefka. (Posle-
dica: ena je obležala v
nezavesti.) Nato bi vam
naštel še več manjših spo-
padov, ki so jih inspirirali
globoki osebni vzroki. To-
da.

Dolgo sem razmišljal, za-
kaj mi krompir, kupljen
pri podjetju »Rožnik« ta-

ko tekne. Zdaj jo pa imam!
Podjetje »Rožnik« ima zelo
dobro razvito trgovsko
mrežo. Eden nabavilčev
tega podjetja je »črpal«
krompir kar na tujih po-
ljih. Sedaj so pristojni or-
gani pretrgali te trgovske
zveze in ujeli »nabavilčea«,
ki je tako svobodno poj-
moval svobodo trgovine.
Podjetju »Rožnik« želijo
vsi odjemalci še v naprej
dobro kupčijo!

MED POKLICNIMI
KOLEGI

(Znano je, da baptistični mi-
sijonarji zdravijo ljudi s po-
laganjem rok)

Baptistični misijonar: »S
čim se pa vi preživljate, ko-
lega?«

Zepar: »Tudi s polaganjem
rok. Samo — jaz jih kar brez
vseh ceremonij porinem pa-
cientu v žep!«

V DANKOVCIH EN MLIN
STOJI

V Dankovcih en mlin stoji,
v mlinu luknja se reži,
skozi luknjo moka v nič
siplje se kot sam hudič.
Mlinar je nedolžen, pravil
Luknja: sama se popravil!

NEVERJETNO

(Sedanja katastrska meritev
zemljišč v Prekmurju je od-
krila velike površine zata-
jene zemlje.)

»Poglej ga, Janoša, ta si
je čez noč oomogell!«

»Hudiča! Kaj je zadel na
loteriji ali pa kaj poerbal?«

»Kje neki! Le zemljo so
mu izmerili, pa revež sedaj
ne more niti sam verjeti, da
se je čez noč spremenil iz
reveža v — trdnega kmeta!«

OB DELOZACIJI

Take mode sem pa že čez glavo sit! Da se mi prav takoj in hitro pobereta
v Maribor! Kvalitetno in trpežno blago za ženske in moške obleke izdeluje
Tovarna volnenih in vigogne izdelkov!

penzionirane SALE

TOČNOST

V Aberdeenu sta se zaletela dva štirisedežna avtomobila. Dvajset Škotov so odpeljali v bolnico.

PROFESORSKA

Pride profesor v Maribor in vpraša miličnika:

- Kje je Partizanska cesta?
- Kar naravnost! — mu vljudno pojasni miličnik.
- Hvala lepa. Lahko sedete!

NESPORAZUM

- Trikrat sem bral vaš roman...
- Me zelo veselil!
- ... pa še vedno ne vem, za kaj pravzaprav gre!

TEHTEN VZROK

- Zakaj pa sta šla z Metko narazen?
- Pomisli! Najprej je rekla, da ji je všeč neki Verdi, naslednji dan pa je trdila, da je vsa nora za nekega Chopina!

RAZLIČNI POGLEDI

V družbi so govorili o priljubljenih človeških lastnostih in beseda je nanesla tudi na vprašanje, koliko lahko verjamemo soljudem.

- Jaz verjamem vedno samo polovico tega, kar mi tvežijo ljudje — je dejal nekdo.
- Zame pa velja obratno — se je oglasil davčni inšpektor — jaz verjamem vedno dvojno, kar mi ljudje govore.

SEZONSKA

Pepe: »Čuj, Jaka, ali veš morda, če je kaj novega v teatru?«

Jaka: »Vem! Predstavljam si, da si popolnoma sam na gledališki predstavi in na koncu ti navdušeni umetniki plaskajo, ker si jih gledal in poslušal!«

NA TRGU

Na trgu (miza, za mizo prodajalka, ob cesti že dalje časa stoji možakar, ki v roki drži časopis in gleda čez njega poželljivo na mizo pred prodajalko).

Prodajalka (jezno): »Kaj pa vi tukaj že toliko časa čakate?«

Neznanec (mirno, skoraj zaspano): »Čakam, da bodo padle cene!«

TELEFONSKI IMENIK

- Kaj Jože Kos nima več telefona? Je v tem imeniku res vse narobe ali pa v moji glavi nekaj ne štima?
- Išči pod črko U, njegova stara mati se je pred poroko pisala Urbas! Če še ne najdeš, pa poglej pod črko P, ima namreč psa, ki ga kličejo Pufil!

ENA O BRADI

Nekoč ni bilo dovoljeno ženskam, da bi nastopale na gledališkem odru. Zato so moški igrali tudi ženske vloge. Tako je Karel II. nekega dne sedel v loži in se razburjal, ker se predstava še ni začela. Poklical je direktorja, ki se mu je takole opravičil:

- Oprostite, veličanstvo, kraljica se še ni obrila!

S
t
r
o
k
o
v
n
j
a
k

- Ti, Jaka, ne vem, kako kvalitetno delo to ni! Pogledaj, povsod se vidijo sledovi čopiča...

Ni pravi

Mlad zdravnik, ki je komaj odprl ordinacijo, čaka dan za dnem na paciente. Toda teh ni od nikoder. Končno le enkrat pozvoni pri vratih in v ordinacijo stopi starejši možakar, očitno bolan. Zdravnik, vesel, da bo končno prišel do dela, ga veselo vpraša:

— No, oče, kakšne težave pa imate?

— Tovariš doktor, vprašati sem prišel, kakšen je nov naslov zdravnika, ki je prej tukaj ordiniral?

V
S
E
Z
A
N
D
O
B
N
O
S
T

Potniki! Če meteorološka postaja najavi dež, potem nikar brez dežnika v avtobus!

- No, da bi bilo več takih oblakov in takih strel!

Kadar otroci preveč kričijo, jih mati poboža z brezovo palico. Švedski lahkoatleti so močno pregazili naše lahkoatlete. Edina sreča, da so nam prinašala točke tudi zadnja mesta, ker bi sicer končni rezultat bil podoben bolj tečaju za zamenjavo valute po inflaciji. Lahka atletika mora biti zelo utrudljiv šport, ker je na zaključni svečanosti bila odsotna skoraj polovica naših reprezentantov. Preutrujenost pa ne more biti vzrok neudeležbe, saj bi lahko vprašanje rešili takole, kot kaže slika desno zgoraj.

strijske reprezentance v Beogradu so nekateri avstrijski igralci (viteško!) rekli, da so zaslužno izgubili (žilica jim ni dala miru!); dodali pa so, da je rezultat 4:2 previsok. Neki avstrijski dopisnik je dejal (objektivno!), da so bili Jugoslovani v izraziti premoči. Avstrijski zvezni kapetan (ki je dobro sestavil reprezentanco!) je dejal, da imajo smolo s slabimi angleškimi sodniki. Naše občinstvo in novinarji (silno zadovoljni!) pa pravijo, da je bil sodnik odličen. Avstrijski trener (ki jih je dobro treniral!) pravi, da

GOR IN DOL E LIGO

Na plenumu Nogometne zveze Slovenije so bili nekateri delegati proti hrvatsko-slovenski ligi, ker ni predhodno sklenil tega plenum NZS. Kljub temu bi baje bili za ligo, če ne bi v njej sodelovali njihovi lokalni rivali. Pravijo pa, da bi bilo najbolje, če bi njih sprejeli v ligo. V skrajnem primeru predlagajo, da bi se ustanovitev lige odložila do naslednjega leta, ko se bodo oni kvalificirali v ligo. Če pa se ne bi kvalificirali, naj se ustanovitev lige odloži na nedoločen čas.

»SLOVENCIM NISMO ZA NOGOMET...«

Slovenci nismo za nogomet, pač pa so nekateri naši nogometni odborniki enakovredni hrvaškemu odborniku, ker so bili eni in drugi kaznovani od disciplinskega sodišča Nogometne zveze Jugoslavije. Neki pokvarjeni nogometaš mi je rekel, da so nekateri Odredovi odborniki zelo duhoviti, ker so podkupili Proleterjeve odbornike in ne igralce. V razburjenosti so namreč spregledali, da odborniki ne igrajo v nogometni ligi.

Naši nogometni klubi pravijo, da morajo cene vstopnic za nogometne tekme biti tako visoke zato, ker jim je drugače onemogočen materialni obstoj. Na srečo ne igrajo vsi naši

nogometni klubi kvalifikacijskih tekem za vstop v zvezno ligo, ker bi se cena vstopnic potrojila, če bi moral vsak klub poleg ostalih stroškov kriti še znesek 300.000 dinarjev.

— No, komaj ste navezali tesnejše prijateljske stike z Jugoslovani, že so vas prav »prijateljsko« obdarili s 4:2!

Naslednji dan po dvoboju sem pogrešal v našem časopisu slike in življenjepisne članov naše reprezentance.

AVSTRIJA — JUGOSLAVIJA

Psihologija športnika je enostavna. Po porazu av-

bi bil boljši rezultat 3:3. Sodnik (občinstvo mu je ploskalo!) je izjavil, da je bilo občinstvo odlično. Avstrijski vratar Seemann pa se strinja z mnenjem onih, ki pravijo, da je rezultat previsok, ker je zadnji gol padel tik pod gornjo prečko, tako da žoge res ni mogel doseči.

Čudno vprašanje

— Kaj pa ta tako piška?

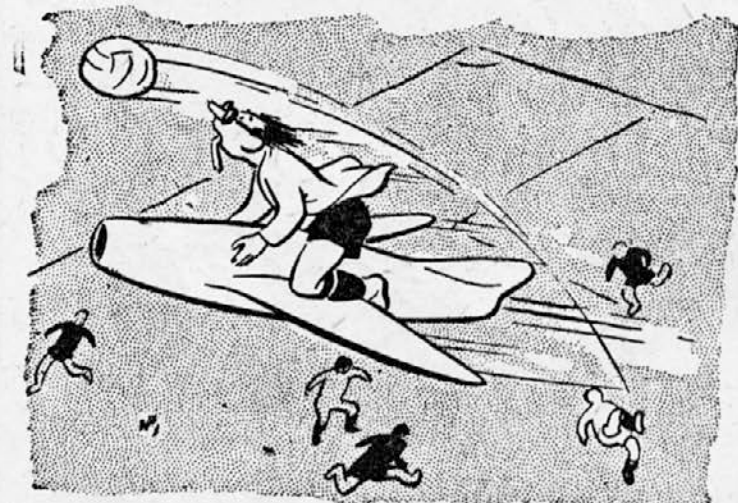
— Vsak čas bo povedal mozem, da je v Maribor prispela nova pošiljka ženskega volnenega blaga, ki je napredaj v vseh prodajalnah trgovskega podjetja »Moda«.

V konkurenčnem lokalnu

— Zelite, prosim?

— Hvala, že dva dni sem brez želja. Predvčerajšnjim sem se pri mariborskem »Orlu« tako najedel in naspal, da bom še najmanj dva dni zdržal brez hrane in počitka!

Ubogi naši sodniki

Angleški nogometni sodnik Evans, ki je sodil tekmo Avstrija—Jugoslavija, je stalno tekal po igrišču in zelo skrbno spremljal igralce z žogo. Naši sodniki pravijo, da jim tega ni treba, ker so dalekovidni. Sodnik Evans ima veliko srečo, da ga niso slovenski klubi povabili soditi nogometno tekmo v Sloveniji. Če bi namreč po našem sistemu nogometnega nabijanja hotel venomer spremljati žogo, bi mu komaj zadostoval motor na reaktivni pogon!

— Kam pa, Janez?

— V Maribor nakupovati!

— Ti si pa pameten! Saj v trgovini kmetijske zadruge v Lenartu v Slov. goricah lahko kupiš vse — od manufakture in galanterije do špecerije! V zadrugi gostilni ti postrežejo z najrazličnejšimi pijačami in tudi s posteljo, če hočeš! Hkrati s tem pa zadruga tudi odkupuje vse kmetijske proizvode!

Izdaja Novinarsko društvo Slovenije, Poverjenstvo Maribor — Ureja uredniški odbor, odgovoren Ciril Kavčič — Uredništvo in uprava Maribor, Kopališka ul. 2 — Telefon št. 28-76 — Ček. račun Narodne banke št. 6401-90-332-51 — Poštni predal 52 — Rokopisov in risb ne vračamo — Tiska Mariborska tiskarna